

Αυτά με κείνα σμίγουν. Συμφωνούνε τα λόγια. Μου είπε αλήθεια.Ω! λαμπρή μέρα, που μες στην αγκαλιά μου σ' έχει φέρει!

Ελένη, Ευριπίδη

Το comic ...!

Πήγαμε μπρος εσύ να μου φωτίσεις και κατά την προπαισμένη συνήθεια μες στον αιθέρα ανέμιζε το θεϊκό, για να ρθουν τ' ουρανού πνοές καθαρές, με τη φωτιά καθαρίσει το δρόμο, ανόσια αν το μάλυνε ποδάρι, και το δαυλό μπροστά μου διόθε κείθε κούνησε να περάσω. Έτσι τιμώντας τους θεούς, όπως ορίζω, πάλι μέσα την κερή να πάτε φλόγα.

Άμποτε να' Κι αν σε ξέν θ' αφανίζω τη θυγατέρ

Αφάνη, τώρα πιο έτσι θα σε λάλπειθνα, δεν υπάρχουν κι όλα πάνε.

Αα, σταματήστε εδώ μπροστά μας είναι, δεν έρχομαι αυτοί που κυνηγάμε. Γιατί φόρεσε μαύρα, τα μαλλιά σου γιατί έκαψε, Ελένη, γιατί τρέχουν τα δάκρυα στην όψη σου απ' το κλάμα;

Πώς να το πω; Ο Μενέλαός μου πάει.

Τι τρέχει; Ποιος σε βρήκε δυστυχία;

Δε χαίρομαι γι' αυτό κι ας με συμφέρουν. Πώς τ' ομάρεις; Σου τ' οπτε η Θεονόη;

Κι αυτή και τούτος που είδες το χαμό του.

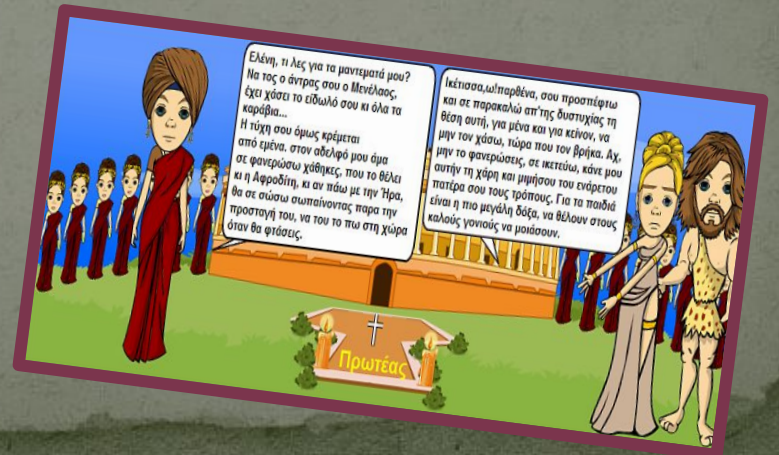
Σε γύρευα, Μενέλαε, και σε βρίσκω, παντού στον ξένο τόπο τριγυρνώντας, με στείλαν οι σύντροφοι μας να ψάξω.

Τι τρέχει; Οι ντόπιοι μήπιξ σας ρίχτηκαν;

Ελένη, η λες για τα ραντιανά μου? Να τος ο άντρας σου ο Μενέλαος, έχει χάσει το ειδικό σου κι όλα τα καρφία... Η τύχη σου όμως κρέμεται από εμένα. στον αδελφό μου άμα σε φανερώσω χάθηκες, που το θέλει κι η Αφροδίτη, κι αν πάω με την Ήρα, θα σε σώσω σιμπαίνοντας παρα την προσταγή του, να του το πω στη χώρα όταν θα φτάσεις.

Κέτσιασα, ω! παρθένα, σου προσπέφω και σε παρακαλώ απ της δυστυχίας τη θέση αυτή, για μένα και για κείνον, να μην τον χάσω, τώρα που τον βρήκα. Αχ, μην το φανερώσεις, σε ικετεύω, κάνε μου αυτήν τη χάρη και μίσση του ενάρτου πατέρα σου τους τρόπους. Για τα παιδιά είναι η πιο μεγάλη δόξα, να θέλουν στους καλούς γονιούς να μοιάσουν.

Ελένη, Ευριπίδη

- Οι μαθητές του Γυμνασίου Μακρυσίων

δημιουργούν το δικό τους comic για την Ελένη του Ευριπίδη. Με τη χρήση του ψηφιακού εργαλείου (toonDOO) συνθέτουν τις μορφές των ηρώων και το περιβάλλον τη δράσης τους συνδυάζοντας τα **στοιχεία** που προσφέρει το **αρχαίο κείμενο** με τη δική τους **φαντασία**.

Ως διαφορετικοί, λοιπόν, «ψηφιακοί» **σκηνογράφοι** και **σκηνοθέτες** αναπλάθουν το έργο ασχολούμενοι με θέματα **σκηνογραφίας**, **σκευής**, αλλά και **εξωγλωσσικών στοιχείων** που συνοδεύουν τον ποιητικό λόγο κατά τη θεατρική του απόδοση (στάση του σώματος, κινήσεις, χειρονομίες, βλέμμα, εκφράσεις προσώπου). Συγκεκριμένα εμπλέκονται σε έναν δημιουργικό προβληματισμό σχετικά με την αρχιτεκτονική των κτηρίων και των χώρων, όπου εκτυλίσσεται η δράση, τα υλικά αντικείμενα του περιβάλλοντός, τα ρούχα των ηρώων και τα υποκριτικά μέσα για τη θεατρική απόδοση του έργου από τον Υποκριτή.

Έτσι αφενός συνειδητοποιούν τη συμβολή της «Ώψεως» στην κατασκευή του δράματος και τη σημασία της υποκριτικής απόδοσης στη θεατρική του μεταφορά και αφετέρου συνδέουν την εργασία τους με τη συζήτηση για τα στοιχεία πολιτισμού της εποχής και το ιστορικό πλαίσιο του έργου.

Κι όλα αυτά με αρκετή δόση παιχνιδιού!!!

To comic ...!

Πρόλογος 1^η σκηνή

Τον άντρα μου τιμώντας, στου Πρωτέα το μνήμα ετούτο ικέτισσα
προσπέφτω, καθάρια να κρατήσει την τιμή μου.
Γιατί, αν κακό όνομα έχω στην Ελλάδα, το σώμα μου η ντροπή
να μη μολύνει.

Χ. Νικολακοπούλου

Πρόλογος

2^η σκηνή

Πάρδος (κομμός)

Χ. Νικολακοπούλου

Α' Επεισόδιο 1^η σκηνή

Χ. Νικολακοπούλου

Α' Επεισόδιο

2^η σκηνή

Χ. Νικολακοπούλου

Α' Επεισόδιο

2^η σκηνή

Κ. Χαρτουμπέκη

Α' Επεισόδιο

3^η σκηνή

Δεν πρέπει για τούτα ν'απορώ κι ούτε,
από φόβο στα λόγια της γριάς, θα φύγω.
Τόσο σκληρή καρδιά κανείς δεν έχει,
που, όταν ακούσει πώς με λεν, να μη μου
δώσει λίγο ψωμί.

Β' Επεισόδιο

1^η σκηνή

Άα, ποιος είναι αυτός; Ο ανόσιος του
Πρωτέα γιος μηχανεύεται για με παγίδες;

Εσύ που φοβισμένη ορμάς απάνω
στου τάφου τα σκαλιά και στο βωμό
του. Μη φεύγεις, στάσου. Ως είδα τη
θωριά σου, σάστισα και βουβός
έχω απομείνει.

Β' Επεισόδιο

2^η σκηνή

Β' Επεισόδιο

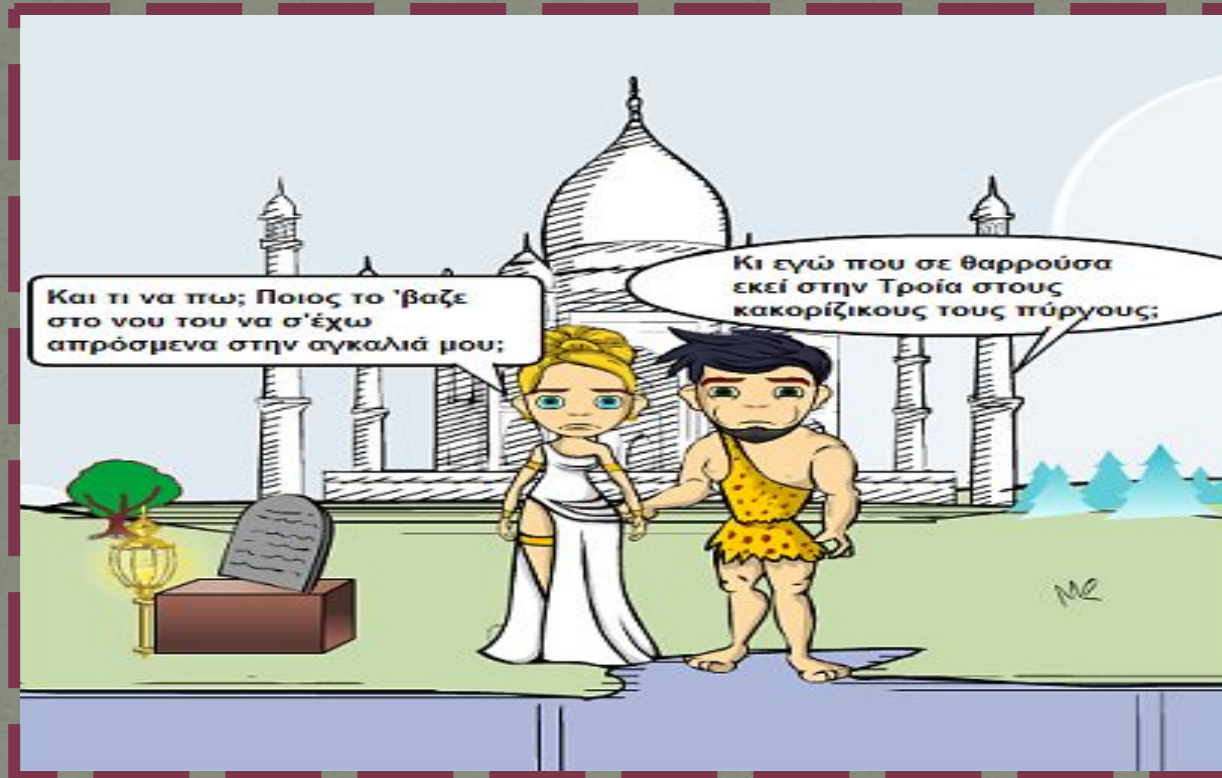
2^η σκηνή

Β' Επεισόδιο

2^η σκηνή

Β' Επεισόδιο

2^η σκηνή

Κ. Χατζουμπέκη

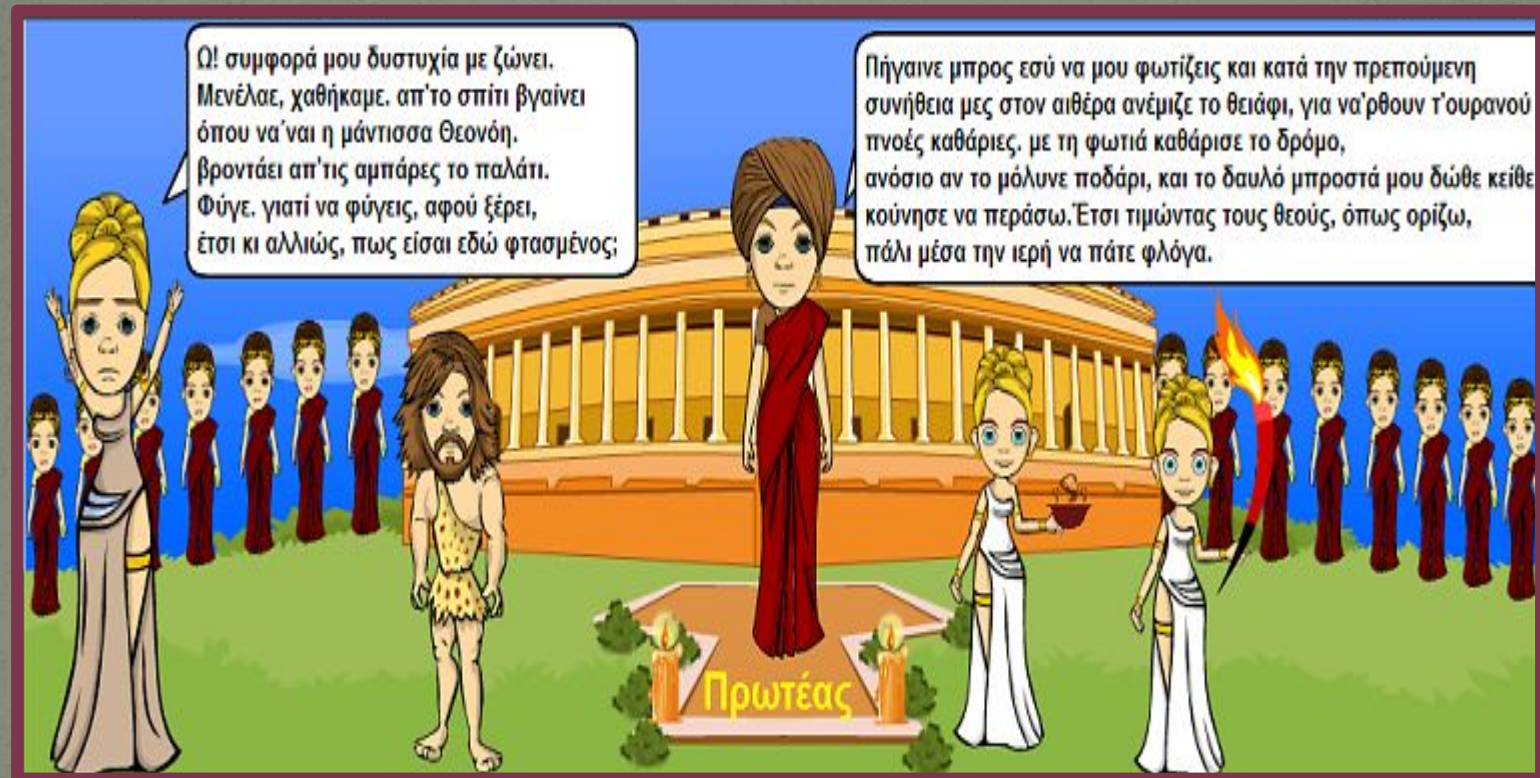
Β' Επεισόδιο

3^η σκηνή

Β' Επεισόδιο

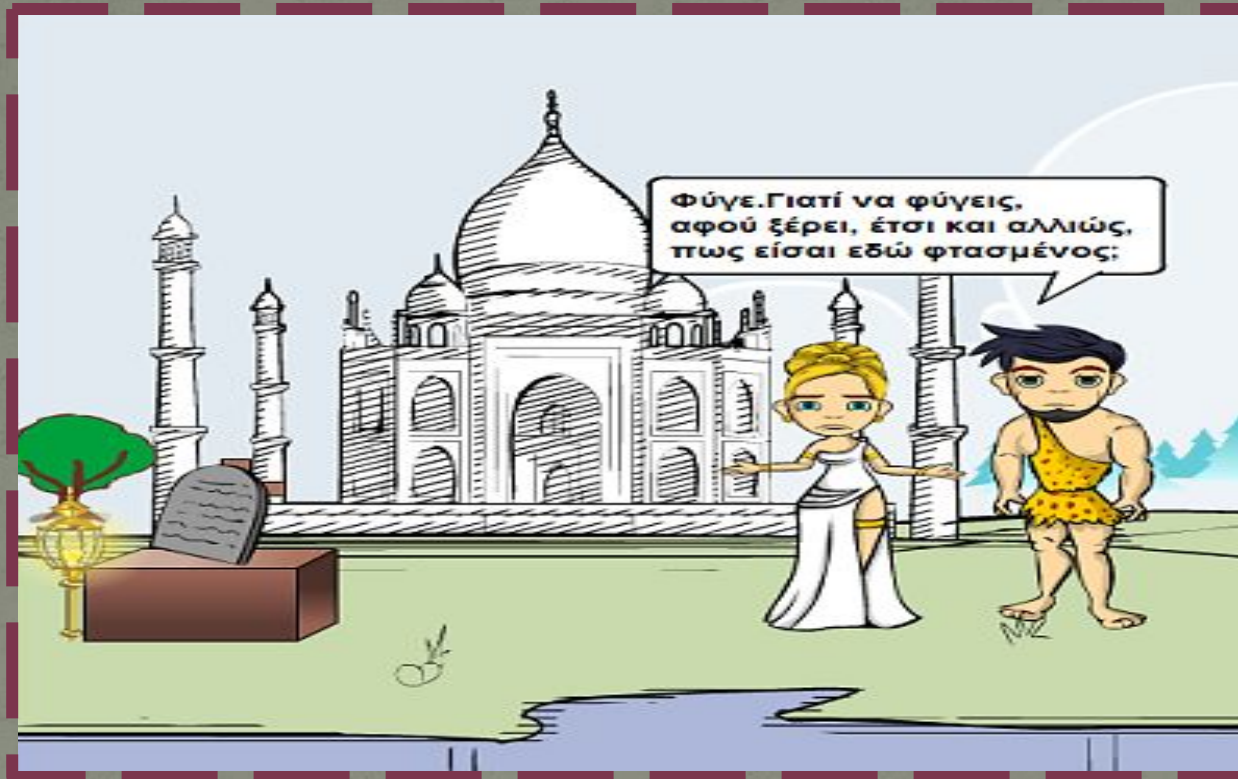
4^η σκηνή

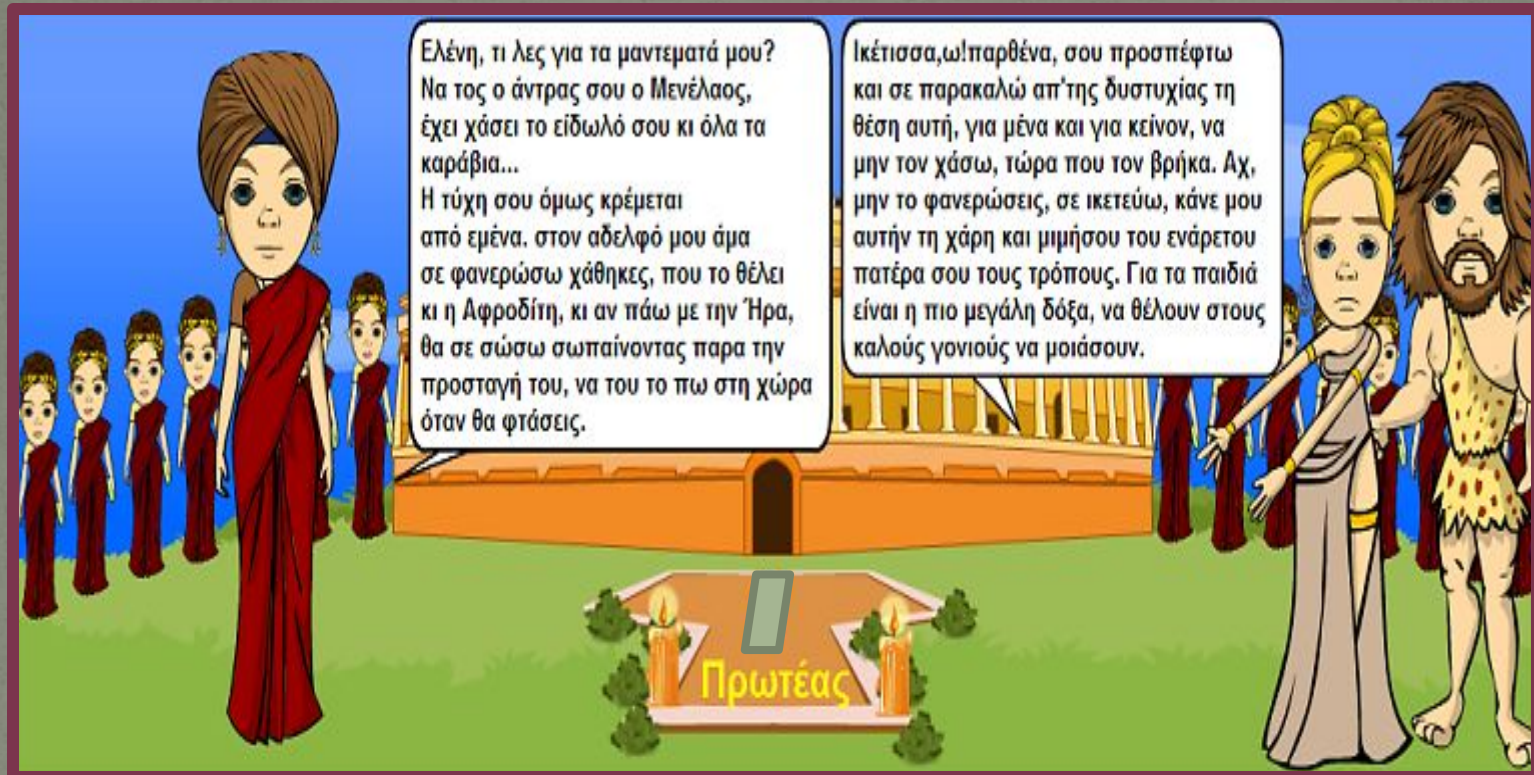
Β' Επεισόδιο

4^η σκηνή

Β' Επεισόδιο

4^η σκηνή

Β' Επεισόδιο

4^η σκηνή

Β' Επεισόδιο

4^η σκηνή

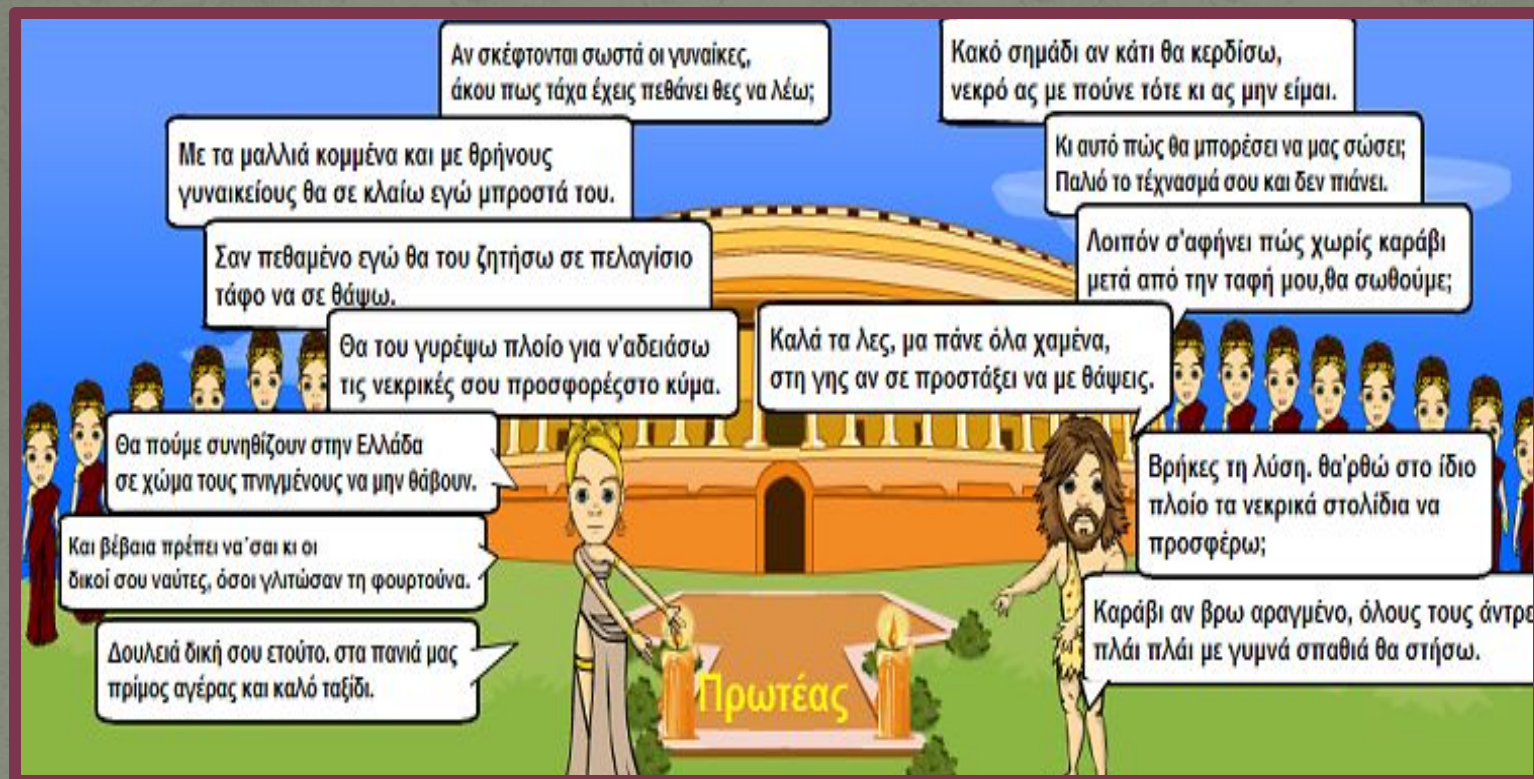

Χ. Νικολακοπούλου

Β' Επεισόδιο

5^η σκηνή

Β' Επεισόδιο

5^η σκηνή

Ας πάψουν οι θεοί τα βάσανά μου.
Για το χαμό μου ποιος θα πεις πως στο 'πε;

Και τα κουρέλια που 'χω φορεσιά μου
για το ναυάγιο θα μιλούν καθαρία.

Πρέπει να μπω μαζί σου στο παλάτι ή
εδώ βουβός να καρτερώ στον τάφο;

Εσύ. θα πεις πως γλίτωσες μονάχα
και το Μενέλαο είδες να πεθαίνει.

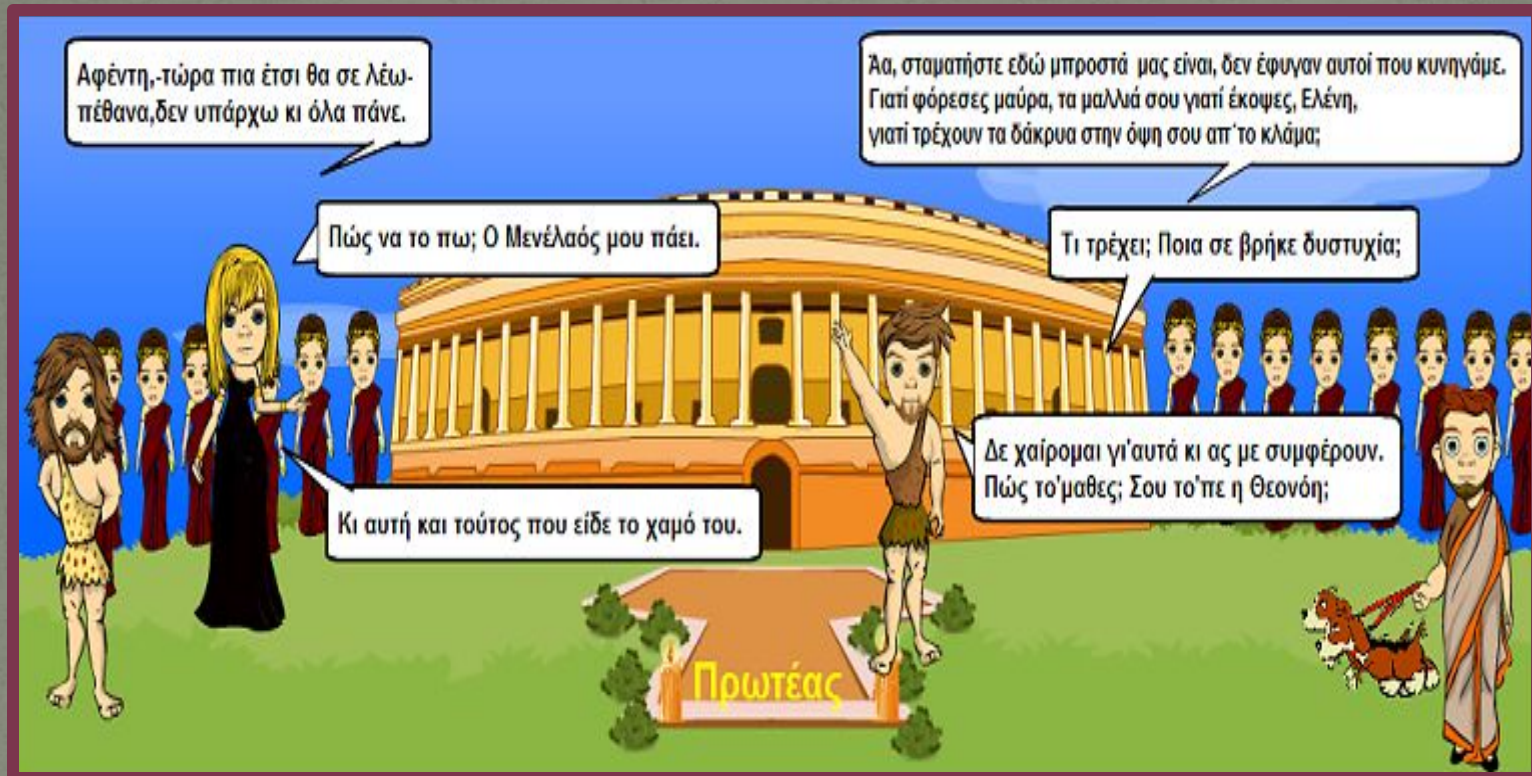
Καλά είναι τώρα, τότες όμως όχι
γοργά να γίνει η συμφορά χαρά μας.

Εδώ γιατί, αν θελήσει να σε βλάψει,
το ξίφος σου κι ο τάφος θα σε σώσουν.
Εγώ θα πάω μέσα, τα μαλλιά μου θα
κόψω, αντί λευκά θα βάλω μαύρα, το
πρόσωπό μου άγρια θα ματώσω.

Χ. Νικολακοπούλου

Γ' Επεισόδιο

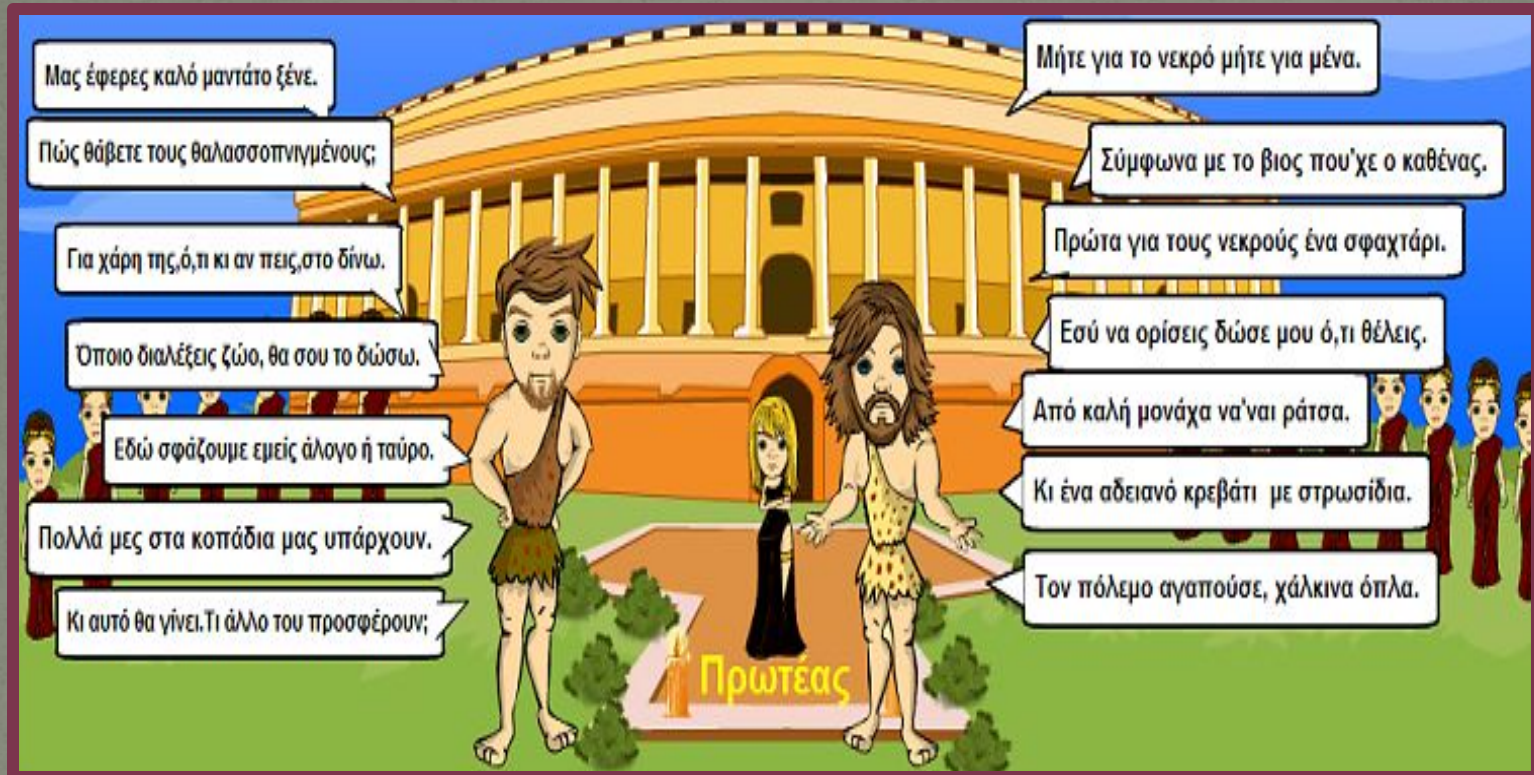

Γ' Επεισόδιο

Γ' Επεισόδιο

Γ' Επεισόδιο

Δημιουργοί:

Χαρούλα Νικολακοπούλου

Αθηνά Κουφωλιά

Κωνσταντίνα Χαρτουμπέκη